

Keeper en klusjesman SVL

Geert-Willem Merkens is veel te vinden op het complex van SVL in Langbroek. FOTO RUUD VOEST

LANGBROEK

Geert-Willem Merkens (31) verdedigt niet alleen het doel bij zaterdagsterklasser SVL uit Langbroek. Hij is ook al een kwart eeuw lid en zit in het stichtingsbestuur met de portefeuille onderhoud. „Ik weet niets eens precies hoeveel tijd het kost.“

STAN BOS

Gezelligheid en saamhorigheid. Het zijn de kenmerken die passen bij SVL. Redenen voor spelers om bij de zaterdagsterklasser uit Langbroek te komen voetballen. Of om terug te keren als het avontuur bij een andere club niet loopt zoals gewenst. Geert-Willem Merkens voelde de behoefte om te verkassen nooit heel sterk. Liever loopt hij bij zijn cluppie, als keeper en bestuurslid in de stichting die verantwoordelijk is voor het onderhoud.

Al merkt de 31-jarige Merkens, die met zijn vader een hoveniersbedrijf runt, dat de bereidheid om iets op vrijwilligersbasis te doen zienderogen afneemt. „De mentaliteit verandert“, zegt Merkens, nippend aan bekertje koffie. „Mensen willen meer vrij zijn, zich minder gebonden voelen. Het is lastig om alle vrijwilligerstaken ingevuld te krijgen. Ze willen niet de verplichting en verantwoording.

Een keer achter de bar staan, vinden de meesten prima, maar het ligt anders als je vraagt of ze dingen willen regelen. Dat merk ik niet alleen hier, maar dat hoor je overal in de maatschappij.”

Het remt Merkens niet om zich buiten het voetbal volop in te zetten voor zijn club. Daarin is de Langbroeker misschien wel een witte raaf onder de amateurspelers. Buiten het gebouw op sportpark Oranjarahof is Merkens verantwoordelijk voor het onderhoud op het sportpark. Het maaien van de grasvelden en het borstelen van het kunstgrasveld zijn uitbesteed.

Wat er dan wel bij komt kijken? „Onlangs kreeg ik een mailtje dat ons hoofdveld opnieuw wordt gekeurd. Dat veld is zeven jaar uit en ISA Sport komt dan kijken of bijvoorbeeld de bal nog wel goed stuitert. Ik regel dan de afspraak. Ik hou ook de heg bij en de randen om het veld. Het is niet zo dat ik hier bijvoorbeeld elke week een ochtend loop. Ik weet niet eens precies hoeveel tijd het kost.”

Hobby

Dat maakt Merkens ook niet zo veel uit. Een hobby mag tijd kosten. Toen SVL zeven jaar geleden het nieuwe complex betrok, gingen er vele uurtjes in de organisatie zitten. Maar zoals de nuchtere Merkens het zelf zegt: „Als het eenmaal loopt, dan gaat het wel.” Eens in de zes weken zitten ze met de stichting bij elkaar. Bob van Leeuwen, ook al zo'n voormalig SVL-speler, is stichtingsvoorzitter. Echte tegenslag hadden ze zelden. Hoewel? „We hebben een paar jaar geleden geïnvesteerd in een robotmaaier. Die reed, op trainingsavonden en zaterdagen na, dag en nacht over de velden. Een investering van 10.000 euro, maar laatst hebben ze 'm gejat.

Ondanks dat er een track-and-trace-systeem in zat, is ie niet te traceren.”

Binnenkort houdt Merkens zich bij SVL bezig met een nieuw project. Op het dak van de accommodatie komen zonnepanelen. Uiteindelijk moet het onderkomen op Oranjarahof helemaal energieneutraal zijn. Merkens kijkt er naar uit. Ondanks dat hij de dertig is gepasseerd, is hij niet van plan zijn keepershandschoenen op korte termijn aan de wilgen te hangen. „Met een eigen bedrijf heb je ook een beetje vrijheid. Soms is het schakelen. Niet zo heel lang geleden was er flinke stormschade. De vangnetten waren omgewaaid. Dan moet er in korte tijd veel worden geregeld en gaat er veel tijd in zitten. En in die tijd kun je zelf geen geld verdienen. Maar ik vind het leuk om ermee bezig te zijn.”

Koters

Daarom is Merkens van plan om zeker nog 'een paar jaartjes' door te gaan met voetballen. Er zijn nog geen koters op komst, maar de doelman beseft dat hij niet nog eens vijftien jaar onder de lat staat bij SVL. Voor een schouderklopje doet de Langbroeker het ook niet. „Misschien is het wel belangrijker dat je zelf waardering uit je vrijwilligerswerk haalt. De één heeft het meer nodig dan de ander. Net als in voetbal: de één moet je een schouderklopje geven, de ander een schop onder z'n reet. Voorlopig kan ik het prima combineren.”

Om al even nuchter af te sluiten met: „Als het goed loopt, hoeft er niet veel te gebeuren.”